

De kluts van Kip

Berdie Bartels en Loes Riphagen

samenlezers

Rommelkont

‘Waar heb ik hem nou toch gelaten?’

Ik zoek me al een half uur suf naar dat ding!’

Kip Zonderkop staat op haar tenen voor de kledingkast te zuchten en te steunen.

De vloer ligt bezaaid met van alles en nog wat.

Zuchtend trekt Kip de zoveelste stapel kleren naar zich toe.

En voor de zoveelste keer belandt de hele stapel op de grond.

‘Pff, dat schiet allemaal totaal niet op zo.

Ik word nog eens knettergek van al die rommel hier.’

Kip propt alle kleren terug en duwt de kastdeur dicht.

Maar dat valt nog niet mee, want de kast zit behoorlijk vol.

Of beter gezegd: de kast puilt nogal uit.

Dat komt omdat Kip echt alles bewaart wat een mens zich maar kan voorstellen.

Haar huis lijkt meer op een museum dan op een kippenhuis.

En in zo’n vol huis raak je makkelijk iets kwijt.

‘Goed, hier ligt hij blijkbaar ook al niet.’

Met haar volle gewicht duwt Kip tegen de kastdeur.

‘Hopsakee, die zit dicht, die gaat voorlopig niet meer open!’

Ze draait zich om, kijkt de kamer rond en slaakt een diepe zucht.

‘Asjemenou ... wie, wat, waar, waarom?’

Wanhopig gooit Kip haar armen in de lucht.

‘Wat was ik nou ook alweer aan het doen?’

Kip Zonderkop is niet alleen een rommelkont en altijd alles kwijt.

Ze is ook vergeetachtig, en niet zo'n beetje ook.

'Ach, natuurlijk, dat is waar ook: ik zocht mijn tas!'

Kip bedenkt dat ze van plan was om boodschappen te gaan doen.

'Had ik eigenlijk al een lijstje gemaakt?

Volgens mij wel, vanmorgen bij het ontbijt.

Maar waar heb ik dat ook alweer neergelegd?'

Kip zoekt tussen het bestek in de keukenla en onder de bank.

Ze kijkt achter de boekenkast, onder het kleed en in de vrieskist.

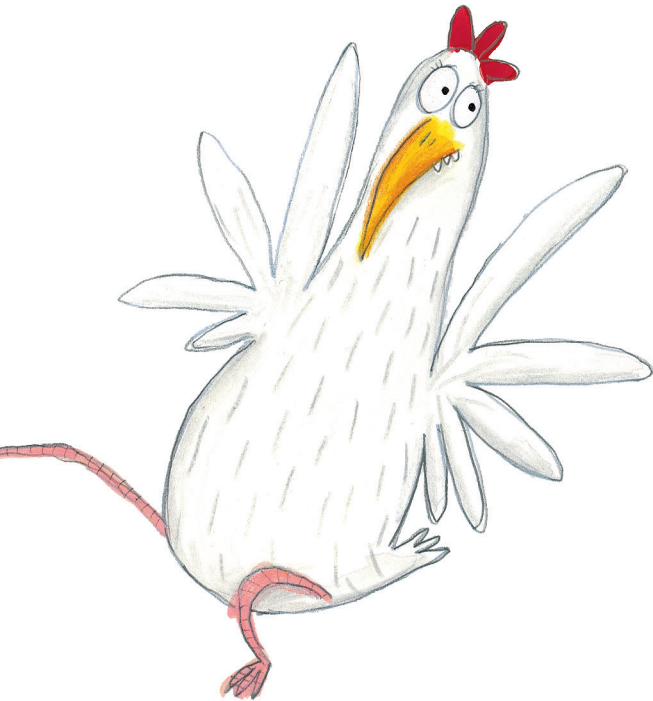
'Ik snap er weer eens geen snars van.

Dat lijstje moet er zijn, ik weet het zeker!

O, wacht, misschien heb ik het in mijn jaszak gestopt.'

Kip loopt naar de kapstok, die in het halletje bij de voordeur staat.
Ze zoekt in alle zakken van alle jassen die er hangen.
En dat zijn er nogal wat.
Als ze haar hand in de dertiende jaszak steekt, hoort ze een geluid.
Er valt iets op de grond, vlak achter haar.
Kip maakt een sprong van schrik.
'Wie, wat, waar ... wat hoorde ik daar?'

BONK

Post!

Met ogen zo groot als pingpongballen draait Kip zich om.

Maar er is geen monster of geen inbreker te zien.

Vreemd, ze zou toch zweren dat ze iets hoorde.

'Zeg, wacht eens even ...

Wat ligt daar op de deurmat, bij de brievenbus?'

Het is een kartonnen koker, waar met grote letters VOOR KIP ZONDERKOP op staat.

‘Wel heb ik jou daar!

Dat gebeurt niet vaak, dat ik post krijg.’

Verbaasd raapt Kip de koker op en bekijkt hem van alle kanten.

‘Wie zal mij nou zomaar iets opsturen?’

Ze zoekt of er nog een andere naam op de koker staat, van de afzender.

Maar alleen haar eigen naam staat erop.

Ze peutert de dop uit de koker en gluurt nieuwsgierig in het gat.

‘Och, wat lekker, wat heerlijk, wat zalig!’

Terwijl Kip in de koker staart, vult haar neus zich met een bekende geur.

‘Die koker, die ruikt naar ... die ruikt hetzelfde als ...

Nou moe, waarom weet ik het nou niet meer?

Ik ken die geur, maar waarvan ook alweer?’

Kip ruikt iets zoets dat haar aan iemand doet denken.

Het is een mengeling van eierkoek, honing en zonnebrand.

Of in elk geval iets wat daarop lijkt.

‘Waar heb ik dit nou toch eerder geroken?’

Kip steekt haar neus zo diep mogelijk in de koker.

En dan weet ze plotseling weer wie ze ruikt.

‘Dirk, zo ruikt Dirk, ik ruik Dirk Dichterbij.’

Kip krijgt het opeens bloedheet en ze hapt naar lucht.

‘Ik heb zomaar post van Dirk gekregen!’

Ze veegt het zweet van haar voorhoofd en maakt een sprongetje.

Eerst een kleintje, haar voeten komen maar nauwelijks van de vloer.

‘Joepie, nou moe, poeh, poeh, die Dirk Dichterbij.

Hij stuurt me gewoon zomaar post, die gekkerd!’

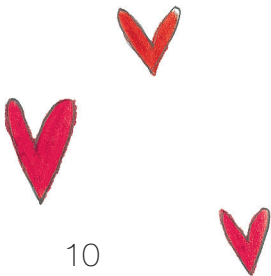
Dan maakt Kip een reuzensprong, een superhoge, en nog een, en nog een.

En dan kan ze zich niet langer inhouden.

Ze draait de koker om en schudt zo hard ze kan.

Er dwarrelt een knalgeel papier op de grond.

Kip graait het van de vloer en leest wat Dirk haar geschreven heeft.

Kip,
ik wil je even laten weten:
ik vind jou echt om op te vreten.
Ik zie je zo graag,
dus heb ik een vraag:
ga je morgen mee uit eten?

Met de groeten van mij,
Dirk Dichterbij

zijn boeken die je samen leest.

De één leest de eenvoudige tekst voor, de ander leest de iets moeilijkere tekst voor. Zo lees je om de beurt een stukje en geniet je samen van een grappig verhaal.

De kluts van Kip

- Kip Zonderkop is de kluts kwijt.
- Maar wat is dat eigenlijk, een kluts?
- **En is het erg als je hem kwijt bent?**
- Kip Zonderkop wist niet eens dat ze een kluts had!
- Ze heeft geen idee waar ze hem moet zoeken.
- **Lukt het Kip haar kluts te vinden?**
- **En wil Kip die kluts wel terug?**

- = eenvoudige tekst
- = moeilijkere tekst

NUR 282

ISBN 978-90-487-1352-3

9 789048 713523

AVI E4 en AVI E5

samenlezen

verliefd

www.zwijsen.nl